

laga un pod lanfa o cale ferata

Nuvela colectiva demo(nica)

Autori ne-anonimi :

**Relativ.Nimic
&
Absolut.Nimic**

Editura NIMICititoare

**Aceste pagini au fost scrise
in perioada 11-30 decembrie 2007.**

Visez ace, multe ace, de toate lungimile si marimile, de toate lungimile si grosimile,
dar ar putea fi acesta un tribut acelor ruginite ?
eram ceva pe atunci, iar acum stau cu gauri in mine
subt monstrul asta metalic, un pod in forma de paianjen,
ma picura ceva in teasta, acid ?
am o gaura in tseasta,
sunt undeva in Orasul Acelor, aproape de Drumul Mama, Ruta 66.
si de raul, ceva cu Ccc ... care curge subt mine.
avea Marx dreptate, dar doar partial.
sfarsitul istoriei a avut loc, dar doar partial,
de pilda aici...
eram ceva pe atunci, dar acum mi-ar trebui niste ace de cusut
multe pentru rana de la tampla
pentru gura din stomac, dar cred ca-i mai jos...simt cum imi curg
intestinele in Colorado.
mi-ar mai trebui niste ace ace de par din os pentru claia ce-mi
apasa scalpul
si cateva ace medicale din gama F 12 — G 19
eram ceva pe atunci
si ce seringi frumoase aveam
ace de 100 ml ES II provenind de la seringi cu doua componente

Ma scol din hamac. Ah, este luni iar. Ce mod de cacat de a-ti
petrece o septime din viata.

Ce slujba de cacat. Cum este sa fii un tester la o fabrica de ace ?
Uite unde am ajuns...

Eram ceva acu' patru ani. Cum este sa ajungi din varful piramidei pe fundul unei mlastini ?

Merg pe drumul pietruit spre fabrica.

Cineva din spate ma prinde de umar. Ma intorc.

Slabanogul spune "Scuzati-ma... "

"Da ?"

Individul face fetse, fetse. "Unde este numarul 245 ? "

Ma frec la ochi si incerc sa ma uit in fata "Ce numar scrie acolo ? Eu sunt cam chiaun la ora asta ... "

"Aaaaa...scrie....aaaahhh"

"Da! Scrie 243, nu?!? "

'Ah!"

"Si ce numar este in spate ? Ce de acolo venitsi, nu ? "

"Pai... "

"Da. Exact. Ati trecut pe langa. O zi buna."

Omului ii cresc aripi.

"Multsumesc oricum. Nu sunt din oras, stiti .. ? "

Si brusc se evaporata. Ma trezesc.

Cad din pat. Ugh, ce cosmaruri. Astea-s efectele schimbarii dozei.

Spunea R. ca este un rahat experimental din Columbia. Din pacate corpul meu a retinut doar

partea cu rahat. Cred ca ma simteam mai bine daca imi injectam guano concentrat intravenos.

Batai violente in usa din spate

"Aloooo, aloooooo, e cineva acolo?"

Incerc sa ma ridic intr-o mana. Cad.

Mai incerc, cu ambele maini de data asta.

Bataile continua.

Am senzatia ca nu o sa reusesc sa ma ridic. Nici daca as avea 19 maini nu as reusi, asa ca ma asez cat mai confortabil, aprind veioza ca sa nu bata la ochi, caut prin teancul de ziare vechi o carte, o deschid la intamplare. imi dreg sonor vocea si zic: "Intra." Evident ca nu se pune problema sa fiu surprins. Surprins eram acum 2 ani, cand abia ma mutasem in maghernita asta - auzi, garsoniera: astia de la agentiile imobiliare nu stiu cum sa mai numeasca palatele astea de cartier. Cacat. E o cacastoare cu 2 usi si 2 ferestre. Usa de la intrare e din placaj care imita usile de fier, usa de la baie (slava domnului ca exista!) e din cel mai oribil plastic din cate exista; si inca doua ferestre: una mica in bucatarie - adica locul unde tin frigiderul, si inca una in camera. Bine si asta are un defect - se deschide doar jumatate. Mobila se rezuma la strictul necesar. O mocheta jegoasa. O camera banala a unui tester de ace. Mai bate o data. Si uitasem de el. Zic el fiindca sunt sigur ca e R. Adica Remy. O sa imi vanda gogoasa aia cu "da-mi 10 mii, ti-i dau maine."

"Intra!"

Inainte sa termin de inchis ghilimelele, Remy deja intrase. Si deja inchisese usa in urma lui. Daca ai clipi cand intra Remy intr-o camera ai avea senzatia ca a trecut prin usa. Ca a sublimat si s-a condensat pe cealalta parte a usii. Asa are el mania asta sa dea mereu senzatia ca e urmarit de o ceata de mardeiasi platiti de Interpol. Il face sa se simta ca un dealer adevarat. Ceea ce nu e nici macar in visele lui erotice — sunt sigur ca e constient de cat e de varza - altfel nu s-ar chinui atat de mult sa o ascunda. Alaturi de el varza de Bruxelles capata o poezie deosebita.

"Ce faci?"

"Dormeam..."

"Nu ce faceai, ce faci acum?"

Ironic: "Scuza-ma Anton. N-am vrut sa te trezesc."

"Hai frate. Termina cu cacaturile astea... Ia zi, ai 10 mii? Ti-i dau maine"

"Puteam sa jur pe viata ta ca asta o sa faci. Si daca zic ca n-am o sa incerci sa imi vinzi niste alte aspirine ca fiind cacat. Sau niste Fiole de algocalmin ca fiind mai stiu eu ce prostii iti fata tie mintea..."

"Nu frate, am un deal deseara. O sa fie bine. Ii ard pe unii de nu se vad."

"Tot incerc sa-ti explic ca ma plictisesti." Ceea ce era adevarat. De o saptamana ii tot zic ca nu-l mai suport, iar el isi face zilnic cate o lobotomie, uita ca l-am dat afara in suturi si revine a doua zi cu acelasi text. "Ma plictisesti. Ai cea mai varza conceptie din cate am vazut pana acum. Nu ai fi in stare sa vinzi sticle de apa Dorna in Sahara, sau bocanci Gortex intr-o statiune de schi." E exact ce i-am zis si ieri. De fapt e exact ce-o sa-i zic si maine. Am gandit vreo 2 zile replicile astea, asa ca nu am de gand sa renunt la ele. Poate cu timpul o sa le imbunatatesc.

"Eu te consider prietenul meu. Suntem aici vecini. Cine te-a mai ajutat pe tine sa te relaxezi. Cine te-a scos din cacat cand viata si-a inaintat demisia in fata ta?"

"Si cine mi-a vandut televizorul si toasterul acum o luna?"

"N-ai zis tu ca emisiunile tv sunt atat de jenante incat nu le mai suport?"

"Stii ca ai haz? Nu cumva vrei sa debutezi in vreun bar ca stand-up comedian?!"

"Hai ca iar ai o zi proasta. Uite, am o chestie foarte tare. Mi-a dat-o un gagiu aseara. Mi-era dator de mult timp cu bani si... Ti-o dau cu 200 de mii"

"Dragutul de tine! Te-ai gandit sa vii cu ea la mine. Daca e stricnina sau ceva, eu sunt testerul tau!"

"Pai iti dai seama ca il sparg daca..."

Suna telefonul. Remy tresare de parca ar fi o alarma de ambulanta.

De fapt e o alarma de ambulanta polifonica.

"Haioasa sonerie mai ai!"

"Hai, ma lasi? Nu-ti dau nimic. Nu vreau nimic de la tine. De fapt ar fi o chestie: vorbim mai tarziu..." Il vad ca nu a inteles nimic din ce i-am zis. Probabil soneria telefonului e prea tare, asa ca ii fac semn cu mana sa plece in timp ce raspund.

"Da draga..."

Remy ma priveste curios. Arunca apoi o privire in dreapta lui, cautand parca ceva de valoare. Dar chestiile de valoare au disparut de mult timp. Privirea ii cade pe o cana neagra cu un imprimeu pe care eu cel putin nu prea l-am inteles. Il vad cum se repede asupra ei si apoi dispare pur si simplu. Sau poate clipisem eu.

"Scuza-ma, ce ziceai? N-am fost atent — tocmai am fost jefuit! ... Nu, glumesc. Vecinul de dedesubt mi-a sparlit cana aia oribila. Da, aia neagra kitch-oasa. Ia zi, de ce m-ai sunat?..."

Anton sta in fata unei statui uriase cu un cal legat de cupola. Calul e

suspendat cu picioarele in sus, si cu capul in jos. Incalecat pe burta calului e un cavaler in armura. Privind in sus nu vede ca cineva se apropie tiptil prin spatetele lui si ii pune mainile la ochi.

Negru :)

"NU, nu, Nu, NU, nU! nu... Sa trecem peste asta..."

"Parca ti-am mai spus de cateva ori: totul pare ca se petrece mult mai incet cand iei ", face o pauza semnificativa si arata spre punga portocalie.

Ranjet larg, "Eh, cacat ?! Eu doar incerc sa inteleg in ce directie curge dialogul. Dar nu pot sa prevad ce or sa faca sacii astia de neuroni arsi mai departe. "

"Previzibila actiunea de acum incolo, iti spun eu. Mai ales ca vorbim despre grupul de test pentru varianta modificata de haloperidol"

"Dar eu nu m-am nascut cu capu'nfipt in rabla asta!", bate cu pumnul in pupitru.

"Ori cu cartea de psihofarmacologie in mana!! Pricepi ?"

"OK, ok ? Sa trecem si peste asta. Stii unde era cana pana la urma ?"

" Ha ? Care cana ? Si ce importanta are asta ? "

" Voi lamuri si asta in scurt timp. Deci hai sa-ti explic: bataile alea in usa erau la misto. Nu era dealerul de fapt. Era tipul cu aripi. Stai sa dau in urma banda."

Cifre verzi pe fundal negru. Cei doi se uita obositi pe ecran cum timpul curge inapoi 9:54 9:52 9:50 9:49 9:47

"Cam lent. Ce dracu' are asta? "

Primul deseneaza cu aratatorul un omega albastru in aer.

"Woah! Efecte secundare sa inteleg ? "

"Nu, nu intelegi nimic. Tehno-magie pentru sarmanii trasi la fatsa ca tine. Arta practicata de vrajitorii din Evul Mediu. Dar lumea a uitat si de ei. Acum am ramas doar eu si cei ca mine."

9:37 9:34

"Tehno-magie ? De ce o dai in prostii, mah ? De ce mananci cacat ?

Ia spune: cam cate doze ai luat ?"

9:31 9:24 9:20

"M'auzi ??! Stop aici, cap-sec! Nu vezi ?"

"Nu ma simt prea bine... stai sa mai incerc o data..."

Primul incerca sa-si miste degetele. In van. Se bate cu pumnii in cap. Urla. Cade pe podea si incepe sa tremure violent.

Scutura din cap, "Bine, bine. Ma ocup eu si de asta..."

Al doilea apasa pe niste butoane iar pe ecran apare un om care tsipa si se zvarcolea in pat.

"Dar nu mai ai mult pana cand o sa ajungi ca asta de aici, fiule"

Isi pune castile pe urechi.

Mormaie si butoneaza intr-un ritm frenetic, "efecte secundare extrapiramidale.. dependenta functionala a intervalelor de 7.5 secunde...antipsihotice neuroleptice... testele dublu-orb pentru calcularea efectelor D-amfetaminei ... deci procedura discriminarii temporale...ajustatarea vitezei ceasului intern... si raman calculate efectele dependente de doza ale receptorului (5-HT)_{2A/1A} la (4-fosforiloxi-N, N-dimetiltriptamina) in procesarea temporală...deci aici... "

Planul se indeparteaza.

NEGRU

"Cine-i?"

"Alba ca zapada?"

"Mai ai doua incercari..."

"Dupa voce pare a fi Pocahontas..."

"Hai ca-mi ingheata mainile"

Blonda isi ia mainile de la ochii lui, se ridica pe varfuri si il saruta pe obraz. Anton vrea sa o apuce de mijloc, dar ii pune din greseala mana pe fund. Blonda observa, iar Anton isi ridica brusc mana si se intoarce spre ea.

"Promiscuitatea ta mi se pare fascinanta."

Anton se inroseste.

"Ia zi mai bine unde mergem?"

"Hai ca mi-am lasat masina la Opera."

"Esti ok?"

"Hai ca o sa conduc incet."

Blonda are un corp ingrijit. Probabil mama ei i-ar zice ca e slabano-aga, dar are destula carne pe care sa o apuci in caz de urgenta. Cum ar fi, nu stiu, daca esti pe punctul de a cadea intr-o prapastie. Blondul evident e vopsea Londacolor Blonde O2 cum o sa se poarte abia la anu'.

Ies din hotel. Valetul ii priveste cu coada ochiului. Anton se preface ca nu observa nimic. Traverseaza si Blonda incepe sa se uite dupa masina. Anton ghiceste nelinistea blondei.

"N-ai inchidere centralizata?"

"Hai mai ca era aici."

Blonda se opreste, se uita stanga dreapta, incearca sa isi amintea-sca, reface tot traseul in minte. Vorbeste pentru ea: "Deci am intrat pe acolo" apoi se intoarce spre stanga "Aici era Fiatul asta rosu, pe locul meu obisnuit statea un jaf de Logan, si apoi am luat-o la..."

"Nu-i aia?"

"Ba da."

Wolkswagenul blondei are farurile aprinse.

"Ce-i mai cu masina ta?"

Blonda se intoarce spre el vizibil enervate: "Ia hai sa facem un exercitiu scurt de autocontrol. Nu mai vorbim nimic timp de treizeci de minute."

"Imi dai voie sa rad?"

Blonda ii face semn cu degetul cum ca cele treizeci de minute deja au inceput. Anton rade cu pofta. Blonda scoate de sub stergator un flyer, il mototoleste in timp ce deschide portiera, apoi il arunca pe bancheta din spate langa peturi goale, sau pe jumatate goale, alte brusuri rupte, B 24 FUN-uri vechi. Un ochi atent ar putea observa chiar si o sticla de Dorna preparata: folie de aluminiu pe gura, o gaura data cu tigara la baza... Dar Anton stie mult prea bine continutul banchetei din spate, stie ca poti gasi si folii de Romparkim, si prezervative innodate, maruntis, poate chiar si bancnote mari. Anton ia de pe jos o moneda, o arunca in aer, o priveste pe podul palmei si face semn spre stanga. Blonda se apleaca iute spre el si il saruta pe obraz, apoi semnalizeaza si iese in bulevard.

Ajung in fata clubului. De obicei erau zeci de oameni care stateau si vorbeau, se mozoleau rezemati de gardul unei curti vecine, vomitau la un colt inchipuit sau pur si simplu isi asteptau taxiul. Acum era pustiu. Blonda se apleaca putin pentru a vedea mai bine afara:

"Bai, ce pula mea se intampla?"

"Haa! Ai pierdut - dai de baut!"

"Evident ca o sa dau de baut dupa cum te vad eu... Oricum, cred ca la cata lume e inaintu, as putea sa dau de baut tuturor."

Si iata ca e prima blonda din istorie care a avut dreptate. Dupa ce

au coborat scarile in spirala, construite intentionat pentru a-ti fi sila de gandul plecarii, au vazut cum arata un club gol.

"Bai, ma deprima locul asta."

"Ei cacat! Imagineaza-ti ca esti la tine acasa si vin eu sa bem."

"Truee..."

"Hai sus la canapele."

"Aveti bere bruna?"

"Da."

"2"

"Dar mai intai 4 Shoturi de tequila va rog."

Dupa primul rand de shoturi, Anton isi aprinde o tigara. Blonda deja isi pregatise lamaia si sarea pentru al doilea. "Stii cum se bea Tequilla Sunburn?"

"Da, o sa stiu peste 10 secunde:"

"S-astept?"

"Hai dom'le, zi!"

"Tragi sarea pe nas, bei tequilla si iti storci lamaia in ochi."

"Atunci vreau 2! Poate asa o sa ma simt mai bine."

Blonda isi bea shot-ul.

"Dar ce-ai patit?"

"Pai nimic. Probabil o sa iau bataie maine..."

"Asta inseamna ca maine seara o sa te simti rau. In seara asta totul va fi perfect."

Anton deja a baut jumatate de bere.

"Si ce filme ai mai vazut in ultima vreme?"

"Nu mai am timp de filme. Sau poate nu mi le mai amintesc. Stiu ca ultima data era un dinozaur roz in spatele usii care facea semne cu urechea stanga. Iar pe dreapta avea tatuata niste cuvinte dubioase." Anton isi mai scoate o tigara, apoi da peste cap un gat serios de bere.

"Ma duc sa-mi pudrez nasul si revin. Intre timp gandeste-te la niste cacaturi normale despre care sa vorbim."

Cutia de chibrituri e goala. Apoi incepe sa se cotrobaie prin buzunare dupa o bricheta. Gaseste una care nu merge. Cauta si in buzunarele hainei. Apoi cauta buzunarele hainei blondei. Cauta si in geanta ei. Evident ca dupa ce o deschide, uita ca el de fapt cauta o bricheta, si incepe sa o ravaseasca. La un moment dat gaseste o cutiuta de tinut carti de vizita. O desface usor, priveste uimit continutul. O licarire dusmana ii apare in unul din ochi. Mai priveste cateva secunde, apoi o pune grabit la loc in poseta.

"Ce dracu faci?"

"Pai am ramas fara foc."

Blonda scoate din buzunarul pantalonilor o bricheta, si se apropie de el sa ii aprinda tigara. Anton o apuca de mijloc si o aseaza pe genunchii lui. Privirile schimbate intre cei doi rivalizeaza cu cele intre doi mari actori de filme albnegru, holiudiene, perioada anilor 40. Hai sa zicem un nume mai cunoscut asa: ...Casablanca...

Blonda se apleaca si ia ultimul shot de tequila. I se vad putin chilotii la spate si Anton isi lasa mana pe langa ei, atingandu-i fundul. Blonda isi bea paharutul si apoi ii ia lui Anton mana de pe fund si i-o pune pe sanul drept. Apoi ii scoate tigara din mana cealalta si o arunca in scrumiera. Si dupa cum evident ca banuiti incep sa se sarute. Fiecare e rugat sa isi imagineze o secventa de sex in acest bar gol, dupa putintele lui. Eu personal nu am facut niciodata sex intr-un bar si nu vreau ca imaginatia mea sa se interpuna experientei/imaginatiei voastre. Important e ca Anton se descurca destul de bine - e obligat sa se descurce, doar Blonda are o "carte de vizita" beton. De care se va ocupa ceva mai tarziu.

Cand pleaca sunt putin cam ametiti, Blonda plateste din greseala prea mult, Anton vrea sa se intoarca, Blonda ii zice ca e ieftin, ca doar chelnerita aia s-a purtat frumos ca nu a venit sa ii deranjeze si asa mai departe.

Acest capitol se termina cu cei doi in masina. Blonda merge si mai incet decat e posibil, daca ar merge putin mai incet ar merge cu spatele. In cateva ore vor ajunge la ea. Anton coboara geamul, isi aprinde o tigara si incepe sa fotografieze maturatorii de pe strada.

Inapoi la focoasa Diana.

In timp ce fotografia diversi trecatori de la fereastra dormitorului, Anton se gandea cum i-ar framanta trupul ca o coca.

Cum i-ar freca salbatic sanii. Cum gemetele ei i-ar mangaia urechea...

Dar si fata asta este pentru alta viata. Acum avea planuri mult mai importante. Ce implicau multe droguri si femei.

"La ce te gandesti, dragule ?"

Multe femei. Dar din pacate femei de duzina. Chiar si asa, numai cu gandul la ele i se'ntarea scula.

"Toate astea te schimba... "

"Ce, dragule ?"

"Hm...nimic...stii vorba aia: daca vrei sa fii bantuit de demoni si umbre, fii! "

"Nu inteleg..."

Si nici nu prea ai cum sa intelegi. Nu-i atat de greu sa omori pe cineva. Doar bagi doza, astepti zece minute, apoi iei toporul si te apuci de treaba. Treaba de macelar, dar ce sa-i faci ?

Doar sa nu se infunde acul in prima faza sau sa nimeresti pe langa vena. In cazul in care o faci intramuscular efectul poate sa survina mai rapid.

"Am avut un vis straniu noaptea trecuta. Dar nu stiu sigur daca a fost un vis. Un lucru era limpede inasa..."

"Um... ?"

"Si traiam cu sentimentul straniu ca un inger imi batea la usa de la pivnita, iar doi diavoli se uitau la mine de undeva de sus, sus, de la

o fereastră triumfiulară "

"Premoniție ?"

"În nici un caz! Nu știu să-l interpretez. Nu încă. Nu știu ce înseamnă sau dacă înseamnă ceva. Încă îmi mai zăcesc templele de durere când mă gândesc la asta. Și ochii acelor diavoli. Focul lor îți sfredeleau creierul..."

Arunca aparatul negru pe geam și se tranteste în pat. Continuă să mormăie.

"Fotografiile sunt niște minciuni. Doar niște moduri de a ne amăgi! Nu există absolut nimic static pe lumea asta!"

"Ce ai, dragă ?"

"Nu știu, ca de obicei. Când aveam 6 ani avusesem o manie.

Aveam impresia că toți oamenii

nu erau de fapt oameni. Toți erau falși. Eram prins într-o lume falsă construită special pentru mine. Eram

un cobai în laboratorul unor ființe malefice. Așa că, la un moment dat, pe terenul de joacă,

am injunghiat o prietenă. Voiam să mă conving dacă îi curge sânge albastru din corp. Nu-mi mai amintesc

exact ce s-a întâmplat după. Știu că nu am mai văzut-o de atunci.

Și că a urmat o lungă perioadă cu

paturi de spital reci și oameni mari și serioși în halate albe..."

"De unde știi că nu a fost încă un vis de-al tău?"

Tusește scurt, "Hm-hmm...în urma cu 5 ani primisese un plic fără semnatar prin poșta. Un plic albastru.

Înăuntru era o poză cu un pusti care injunghia o fetiță pe un câmp verde într-o zi senină și însoțită de vară.

Inconjurată de niște siluete întunecate.

Cred că eram eu acel pusti..."

Diana clatina din cap sceptică "Of, tu și cu povestile tale. Asta ți se întâmplă când îți futi creierul cu droguri. Cred

că și asta este una din fanteziile tale ciudate"

"Nu știu, nu știu...nu știu nici dacă asta este un vis! Va trebui să te injunghii ca să mă conving, nu ?"

Ranjeste.

Tremurand vizibil "A-a-alte cai nu exista?"

Cu o mana ii intoarce capul si se uita in ochii ei verzi. Cu cealalta mana ii mangaie parul roscat si drept.

"Te asigur ca o sa fie ceva scurt, draga mea"

Zgomote infundate si mieunaturi lungi venind de jos.

"Iar nu ai dat de mancare la pisici!! De cate ori sa-ti spun ca nu suport cand-"

"...dar, draga, noi nu avem nici un animal in casa!"

"Ahhh... Ce cacat, ce cacat! Ca cacat!!"

Se da jos nervos din pat si se duce spre scarile ce duceau in hol.

"Sa inchizi si televizorul din sufragerie daca tot te duci jos"

Inchide ochii. O treapta, doua trepte, trei, stang, drept, stang, drept, stang, doua trepte deodata si inca doua si inca una. Simte raceala parchetului. Aude televizorul din camera de zi. O voce cu un puternic accent german striga

"Fosforul este un element esential pentru functionarea normala a creierului, fiind o legatura directa

intre fosfor si gradul de inteligenta al unui om!" pauza

"Si in acest moment tara noastra are un deficit MON-STRUOS de fosfor..."

Aplauze. Anton deschide ochii incet in timp ce face patru pasi in spate. Se uita in dreapta si isi vede chipul in semiintunericul holului.

Isi mangaie inceputul de barba.

"Arat chiar bine pentru un individ la varsta mea. Ar fi cazul sa ma las de prostiile astea si sa ma mai duc la sala.

Era o vreme cand puteam sa indoi bare de metal. Si acum..."

Face o intoarcere cu 180 de grade si se indreapta spre intrarea de la subsol. Cand da sa deschida usa masiva de metal un gand fulgurator ii trece prin tseasta:

"Dar...nu este nici o oglinda in hol..."

Se ineaca. Tuseste si simte cum nu mai poate sa respire. Scutura din cap si isi revine.

Inchide ochii. Apasa pe clanta.

Un miros puternic de sange proaspat il loveste. Aude vocea pierita a Diane:

"Dragule tu esti ? De ce m-ai inchis aici ? Nu-mi mai simt picioarele...si sunt niste umbre

aici care nu-mi dau pace...lasa-ma sa ies, lasa-ma sa plec, Anton, te rog.."

Gafaînd, deschide cu greutate usa. Cu mana dreapta face o tentativa sa nimereasca intrerupatorul.

Nu reuseste. Coboara doua trepte clatinandu-se.

Deschide iarasi ochii incercand sa desluseasca siluetele ce se miscau rapid cativa metri mai jos de el.

"Anton, te roooooog!!!!"

Continua sa coboare prudent.

Tipatul Dianeii ii da fiori pe sira spinarii.

"LASATI-MA IN PACE!!!!!"

Simte cum o mana il insfaca de piciorul drept. Si-l scutura si cade.

Incepe sa se tarasca spre dreptungiul luminos de sus.

Dureaza milenii pana cand ajunge iarasi in hol. Se ridica cu greutate in picioare incercand sa isi opreasca tremuraturile. Observa toporisca din colt si langa ea o masca de gaze.

"De unde au mai aparut si astea ... ?"

Tranteste si apoi incuie usa masiva.

"De oriunde ari fi, acum e timpul sa ma ocup de alte naluci. Dar ca vine si voua randul..."

Isi pune masca de gaze si se joaca putin cu toporisca, trecand-o cand in mana dreapta, cand in mana stanga.

Rade scurt si se intoarce in dormitor.

Anton fotografiaza din viteza masinii fetele muncitorilor de la REBU, fetele oamenilor de la chioscurile de ziare cum isi aranjeaza revistele si ziarele de dimineata. Fotografiaza felinare inca aprinse in lumina carora se vad fulgii mari de zapada coborand lin. La fel de lin ca mersul masinii blondei. Ce e ciudat e ca masina din spatele lor merge la fel de lin. parca ar fi amandoi intr-un clip plangacios in care toata lumea se misca asa cu incetinitorul. Si peisajul e frumos, si oamenii sunt veseli in tristetea lor, si fulgii cad incet. Si-ti vine sa calci pedala aia de nu te vezi.

"Ia calc-o putin!"

"ok."

"si ia-o la stanga pe acolo."

"ok."

"Bai tu esti ok?"

"da, cred ca atipisem putin."

"bun asa. sa opresti dupa colt."

Anton isi pregateste aparatul. Face toate setarile. Dupa colt blonda opreste masina. Anton isi duce aparatul la ochi. Aproape ca se vad primele raze ale soarelui. Dupa colt apare si masina care era in urma lor. Un Logan verzuliu, cu o aripa busita. Anton face o fotografie. Mai face una, si inca una. Masina nu are cum sa parcheze in spatele lor, asa ca trece de ei, accelerand. Anton ii fotografiaza in continuare pe pasageri: doi barbati cu fete de politisti tampi. Cel din dreapta se prefacea jenat ca nu se uita la ei.

"Vai ce cacat, aveau pana si bradut odorizant." zice Anton in timp ce se uita apoi la fotografiile pe display-ul aparatului de fotografiat.

"Ia treci in locul meu."

Anton sare printre scaune in spate, o muta pe blonda semiadormita

pe scaunul din dreapta, si apoi urca el la volan. "Bai, dar tu parca n-aveai carnet!"

"Da' cine'a zis ca nu stiu sa conduc?"

Ii coboara scaunul astfel incat sa poata dormi linistita, ii pune centura de siguranta, isi da o palma puternica. apoi inca una. si calca pedala pana la fund. Rotile patineaza putin pana trec de stratul de zapada inghetata si imediat ce ajung la asfalt masina o zbugheste ca din gura de sarpe facand o pirueta la 180 de grade. Schimba viteza si o ia inainte spre podul care traversa calea ferata.

NEGRU si va ramane negru pana cand va indica Relativ.Nimic alta culoare:

"Incompetenta voastra nu va trece nepedepsita" se aude o voce dintr-o statie Motorola.

"Sefu, teoretic nu trebuia sa isi dea seama!"

"Asta e ma problema cu astia care ati facut Academia, prea multa teorie mai! Unde iti era schimbul? Parca pusesem doua masini permanent pe baiatul asta!"

"Pai sefu, stii tu cum e Donea. El nu prea le are cu filajul. Cand a vazut ca astia nu mai ies din bar, a zis ca nu o sa fie nici o problema si s-a dus sa dea si el o buca cu aia de la moravuri."

"Vezi tu ce buca ii dau eu lui."

NEGRU (ia zi Relativ.Nimic, ce culoare sa fie?)

Albastru. Asta este culoarea ce se spune ca o vede orice om inainte sa-si dea duhul. Sau orice om care sufera un N.D.E.

Dar acum Anton vede o lumina portocalie. Si aude o voce portocalie "Dali avea o vorba: <<Eu nu consum droguri. Eu sunt droguri!>>" rasete portocalii ubicue

Si de aici pornea certitudinea lui ca se va intoarce. Dar unde ?

"Hai printisoruuuleeee! Scularea!" si replica imediata

"Avem niste intrebari pentru tine. Dupa asta program de varetati..", alte rasete distorsionate.

Care se indeparteaza... Un timp, pare o eternitate, nu aude absolut nimic. Si apoi un sunet regulat ii inunda timpanele:

tic-tac-tic-tac-tic-tic-tic-tic-tac. Dar nu era un ceas. Nu exista o diferenta intre tic si tac. Mintea este de vina. Mintea care incearca sa ordoneze si sa diferentieze ce aude. Liniste...

Acum Anton aude sunetul inconfundabil al batailor unei inimi. Primul sunet, pauza lunga, al doilea sunet, primul sunet, al doilea sunet, primul sunet, pauza, pauza, pauza, tic, tac, tic, al doilea sunet, tic, tac, tic, tac, tic, tic, primul sunet, pauza, iarasi primul sunet. Si apoi primul sunet, pauza, al doilea sunet, al treilea sunet si al patrulea sunet.

Incerca sa-si aminteasca modul in care se produceau acele sunete.

"Deci lub, dub, lub, dub, primul era ceva cu blocarea subita a ...sangelui.. de inchiderea valvelor atrioventriculare, mitrale si tricusptide. Si incepe sistola. Al doilea era cauzat de blocarea valvei aortice ..um..incepe..si parca mai erau doua. De ce mai aud inca doua ??!"

Deschide ochii. Era legat de un scaun, cu spatele la un proiector

puternic.

Pentru sine, "De ce naiba nu mi l-au bagat in fata ?"

Doi politisti identici se uitau la el. Acestia incep sa vorbeasca pe rand:

"Ar cam

"fi timpul"

"sa ne"

"raspunzi"

"la cateva"

"intrebari"

Unul se incrunta si ii da un pumn rapid in falca stanga.

"Daca nu cooperezi"

Celalalt zambeste si ii mangaie incet obrazul drept

"...atunci mai discutam despre una si alta..."

"Si apoi"

"reluam."

O voce din spatele lui:

"Asa, Anton. Ce spuneam data trecuta ... ? "

Recunoaste vocea lui Remy. Se uita la peretele din fata lui. O umbra se misca de la stanga la dreapta gesticuland aiurea cand cu mana dreapta, cand cu mana stanga.

"Stiu, stiu. Presupun ca nu te-ai fi asteptat chiar la mine. Dar, pana la urma, noi suntem doar niste pionii. Eu si cu gemenii astia simpatici. Tu, in schimb, esti o piesa curioasa pe tabla asta. Curioasa si FOAR-TE importanta! Noi, pionii, nu-ti stim rolul exact. Suntem niste maini ale celor de sus. Sus, sus, sus. Si creierele care ne transmit noua comenzi sunt terifiate de cunoasterea pe care o posezi. Papusarii sunt sperati de tine, Anton. Stii prea multe, Anton. Mult prea multe ca sa-ti fie bine, Anton! "

Face o pauza. Umbra lui R. se confunda acum cu umbra lui Anton pe scaun.

"Partea mai buna este ca dureaza de ceva timp procesul. Ai atatea droguri in sistem. Mintea iti este atat de confuza. Daca ar fi dupa mine, te-as lasa liber. Sa mori intr-un sants. Sa faci o supradoza. Sa te omoare un aurolac. Ceva!

Inca o pauza semnificativa. Remy ofteaza.

"Darrrr... superiorii nostri ... au alte planuri pentru tine, Anton..."

Fiind concentrat asupra jocului umbrei din spatele lui nu a observat ca politistii gemeni disparusera. Se uita de cateva ori in stanga si in dreapta sa se convinga.

"Hei! Sunt aici", rade.

"De fapt. Ar fi cazul daca mi-ai vedea fata"

O alta umbra apare.

"Sau poate ca nu. Te las acum, Anton, in compania unei ... cunostinte comune, ca sa spun asa..."

Intuneric. Cateva clipe trec. Anton se trezeste fata in fata cu reflectorul si cu replica sa.

"Ne cunoastem, nu-i asa ?"

Replica sa ranjeste larg.

"As fi bun pe post de oglinda. Te fac sa arati mult mai bine. Acum, de pilda, arati ca dracu'..."

Clatina din cap.

"Cate chimicale au experimentat cu tine, Anton. Si tu ce faci ? Te incapatanezi sa traiesti si sa faci diverse prostii.."

Apropie si mai mult reflectorul de capul lui Anton.

"Evident, tu nu iti amintesti ce ai facut. Doar fragmente si cioburi. Si nu-i de mirare"

"La fel de evident este ca nu o sa-ti amintesi nici ce vei face mai departe."

Trece reflectorul din dreapta in stanga.

"Ce o fi la mijloc te intrebi ? Bani, putere, conspiratii mondiale, extraterestri, schimbarea ordinii globale, droguri, controlul populatiei. Nici una din astea ? O combinatie ciudata a acestora ? "

Ridica din umeri.

"Eu nu o sa stiu niciodata. Dar tu stii. Sau stiai candva, cel putin."

"Straniu ca tu nu ai atele Papusarilor prinse de membre. Eu le vad in orice secunda din viata. Le simt clipa de clipa. Chiar si acum. Ei ma controleaza. Si ma intreb, uneori, cum ar fi sa nu le am. Sa nu mai fiu o marioneta. Sa nu vad niste fire care merg sus, sus, sus cand ridic ochii spre cer."

"Nu, nu o sa stiu niciodata. Dar simt ca Ei nu sunt fiintse perfecte. Simt ca au scaparile lor. Rare. Dar..."

" ... cum altfel ar putea sa concep ideea de libertate, gandul la scaparea de sub acest jug invizibil...."

"Cum altfel as putea sa spun ce spun acum ?"

"CUM ALTFEL AS PUTEA SA STRIG CE STRIG ACUM ?!"

Intuneric.

"Cum altfel as putea sa ma intreb daca mai sunt si altii ca tine ?"

"Cum altfel as putea sa ma intreb daca exista scapare pentru noi, restul ... ?"

gonesc cu cacatul asta de masina spre o directie necunoscuta. evident. blonda are o masina vorbitoare. si ma las condus de ea. "pregatiti-va ca peste 500 de metri sa virati staga" si ma pregatesc. (evident cratima e pusa de mine.) as fi preferat un taxi, dar ar fi fost dificil sa explic cadavrul asta inca cald. si in plus trebuia sa explic si cacofonia. sigur bateam la ochi. sigur in laponia as fi fost dumnezeul lor. traim intr-un oras mare mare dintr-o tara mica mica. mai mare decat Lichtenstein dar cine ii baga pe aia in seama. ma uit la tot stratul ala de compost de pe bancheta din spate. pentru o clipa m-am gandit sa o mut pe epava asta blonda in spate. uneori ma incurca daca vreau sa ma ghidez dupa retrovizorea din dreapta. dar sa zicem ca nu prea ma ajuta oricum. geamurile sunt aburite, si nu ma descurc cu cele 31 de butoane de pe bord. stiu ca in primele 2-3 lectii de condus inveti bordul. asta de la prieteni,, probabil mi-ar fi fost utile. trecem si peste asta. trecem si peste faptul ca asfaltul seamana cu un patinoar salbatic si as putea scoate masina din viteza si sa atipesc cu capul pe volan pana se termian derapajele astea incontrolabile.

inevitabil incep sa aberez. ma uit la blonda si ma intreb cat o sa ceara preotul pentru inmormantare. eu unu' as vrea sa fiu ingropat... rectific "incinerat". mi se pare de cacat sa ingrop in datorii o familie care a incercat sa scape de mine de cand am implinit 19 ani si m-a trimis la facultate cat mai departe posibil. e un fel de "taking off" - cinefilii inteleg aluzia la filmul lui Milos Forman. eu nu. rasa umana a fost inventata pentru ca pamantul nu putea inventa plasticul. si acum cand aproape toata scoarta e acoperita de plastic sensul si rostul speciei din care inca mai fac parte isi pierde rostul ajung si eu la vorba unui priten al unui prieten: "ce rost are cacatul

asta de specie daca peste 100 de ani nu o sa mai existe nimeni care sa o aprecieze pe Tracy Chapman? sau pe Audrey Hepburn? sau pe mine?"

masina se chinuie din rasputeri sa ma indrume spre dreapta. Insa in seara asta vreau sa fiu comunist.

n-as bagam mana in foc, dar cred ca iarasi sunt urmarit de o masina. Blonda e total rigida. evident nici butonul pentru aer conditionat nu prea l-am nimerit. sau poate ca am facut si eu vreun exces. mi-ar prinde o baie fierbinte. sau poate o cada plina cu apa rece. un dus suedez pentru a impaca si capra asta si varza din capul meu.

vai ce urasc sa conduc. si acum strada e libera. poti trece pe rosu la semafoare fara a tampona taxiuri pline cu oameni importanti. regizori si cantareti sunetisti si taximetristi. viata e de cacat. tocmai am vazut o masina de politie trecand pe rosu la intersectia de la buzesti. sa fie semn bun?

Blonda se trezeste uda de transpiratie. Afara, zgomotul infernal al traficului de la miezul zilei.

In interior, vocile a doi barbati.

Una ragusita si grava:

"Urasc orasul asta..."

Cealalta monotona si inceata:

"Ha! Sunt sigur ca ai vazut locuri mult mai rele decat capitala asta mizera."

"Nu cred ca ai vrea sa stii ce am ... "

Discutia este acoperita de claxoanele si strigatele furioase ale "participantilor la trafic".

"Animale pe roti, mai degraba", ingaima blonda.

Pentru sine "Ce vise groaznice... si stranii"

Se uita la gaura din mana dreapta. "Si ce ace pe masura..."

Isi acopera urechile, larma de afara se estompeaza; si in mod ciudat, vocile celor doi barbati devin mai clare.

"...chiar si asa..."

"Nasol moment acu' doua seri. Nu mai stii sa faci doze ?"

"Neah. Eram si eu futut. Nu intreba de ce"

"Da. Dar n-am mai vazut asa ceva. Sa-i tasneasca sangele ca dintr-o arteziana! Si nu am crezut ca un om poate sa urle in halul ala. "

"Nu stii nimic, tinere. A adevarat ca am folosit o doza exagerat de mare. Ce cacat!"

Pauza. O tuse scurta.

"Cobai..."

Blonda ia mainile de la urechi si incearca cu greutate sa distinga discutia celor doi de haosul din exterior.

"Ar fi trebui sa te tritem si pe tine prin diverse ex-peditii. Dar ai

prins gustul drogurilor. Si asta de prea mult timp...pacat...mare pacat"

Zgomot de bocanci. O usa se deschide.

Vocea grava:

"Hei, hei, blondino! Scularea! Credeam ca te-am pierdut..."

Dezorientata, intoarce capul spre locul de unde venea vocea.

"Aasa, asaaa... Ma vezi, m'auzi ? Uita-te la MINE!"

Fata lui Remy este desfigurata de un ranjet animalic.

Se apleaca si scoate de sub pat un glob pamantesc.

"Pe mai tarziu, scumpa mea" si tranteste usa.

Anton se uita mirat la obiectul din mainile lui Remy.

"Asta de unde l-ai mai scos ?"

"Heh. Proprietarul garsonierei este pasionat de geografie, printre altele. Un individ stralucit. Si ... cumpatat. De asta a fost trimis de Sefi prin Oceania...hmm..."

Invarte globul si studiaza interesat o portiune din Pacific.

"Extinderea retelei, treburi, socoteli. Stii tu..."

Schimba tonul si articuleaza cuvintele:

"A-fa-cesi se-ri-oa-se!"

"Mda. Pot doar sa banuiesc. Totul se reduce la "

"Evident. Dar spui asta de parca ar fi un lucru rau. Oamenii ca mine recruteaza DOAR specialisti de clasa A. Tineri inteligenti si foarte buni in domeniu lor. Dar fara prea mari perspective in tara asta. Si prea saraci sa plece in afara. Ii convingem ca pot sa faca o carca de bani in slujba noastra. Bani, locuri exotice, femei frumoase. "

"Asa ? In slujba raului. "

"Ha, moralistule! SLUJBA RAULUI ??"

Ii trage o palma peste ceafa lui Anton.

"Mai mult sau mai putin."

Se opreste si isi scarpina un obraz. Apoi continua:

"Delicata si alegerea unei, heh, rotite noi. Trebuie efectuat un profil psihologic. Heh, nu am dori sa ne moara in urma unei supradoze un genetician ... sau un specialist in chimie biomoleculara ... sau un toxicolog. Ar fi stupid, nu ?"

Anton nu spune nimic. Se uita in jos. Remy il loveste in cap cu globul.

"Cap-sec! Ai prins unde bat. TU esti un caz special. Aveai atat de mult potential. Si acum ? Mai stii ceva ? Mai stii macar in ce domeniu activai ??"

Anton se uita pe geam.

"Dobitoc, imbecil. Potential irosit! Dar de acum incolo vom avea grija sa nu se repete cazul tau ne-fericit. De asta poti sa fii sigur!"

Anton ridica din umeri. Da un sut Pamantului in miniatura.

"In fine..."

"Da, da! In fine. Asta este tot ce mai poti sa spui acum. In fine...Pe mai tarziu. Am niste afaceri de rezolvat. Sper sa te gasesc tot aici cu leguma aia blonda. Sa nu faceti prostii cat timp sunt plecat, da?"

Anton aproba muteste.

Remy clatina din cap si iese din garsoniera bombanind.

"sa-mi bag pula" zise atunci Anton ca pentru sine. "ce cretin odios." blonda face un efort sa se ridice putin in capul oaselor. isi aseaza perna mai sus, si se lasa usor pe spate. ia un pahar de pe marginea noptierei, miroase continutul, soarbe putin, apoi se preface arsa pe gat. deschide gura si respira adanc.

"daca te-a ars, nu trage aer in piept! ca asa vaporii iti intra in plamani si te imbeti si mai tare!" ii ia paharul din mana. bea restu'. varsa ultimele picaturi in chiuveta dintr-un gest reflex, clateste neglijent paharul cu apa rece, apoi il umple si i-l intinde blondei.

"daca te-a ars, tragi aer pe nas si il expiri pe gura pentru a elimina din corp vaporii." face o pauza. blonda deja a baut apa din paharul mic de brandy. "bine... acum depinde ce ai de gand."

"mai bine mi-ai povesti si mie ce s-a intamplat."

"stai sa inteleg: vrei faptele, vrei adevarul sau vrei sa stii ce cred eu?"

"hai sa le luam in ordine - faptele"

"de unde sa incep?"

"ultima chestie... te-am descheiat la pantaloni."

anton rade scurt. "e cam fumata asta. vrei acum sa iti mai si protejezi integritatea... adica nu-ti amintesti cum mi-ai supto, cum te-ai dus la bar sa ceri servetele, cum ne-am mai giugiulit apoi cateva minute, cum ai refuzat sa ma lasi sa iti intorc favorul, cum am plecat si ai platit aiurea, drumul, politistii, curva..."

"a? ce curva?"

"aha, deci tii minte totul pana la politisti."

"nu, dar restul pare destul de logic. nu e chiar asa iesit din rutina. zi-mi cu curva."

"pai am oprit langa pod. cel peste calea ferata. incercam sa imi dau

seama daca suntem urmariti, cand deodata vad o curva venind tinta spre noi. atunci m-am panicat si am inceput sa te sarut. ceea ce a deranjat-o si mai tare. asa ca a inceput sa bata in geam urland: <<colega! asta e locul meu! mars pe strada ta. nu fi amatoare.>> si eu am scos din buzunar o bancnota, fara sa ma uit exact ce artist avea imprimat, am lasat putin geamul in jos si i-am intins-o. Atunci curva m-a inteles gresit, a vrut sa urce in masina, si a trebuit sa ii explic ca vreau de fapt sa plece."

blonda rade. ceea ce sper ca fac si ceilalti ascultatori/cititori (de rapoarte).

"vai, nu pot sa cred! chiar s-a intamplat asta?"

"ma stii tu pe mine asa un scenarist bun? mai toate chestiile misto pe care le zic sunt povesti adevarate."

"vai ce rau imi pare ca nu am fost si eu acolo sa ma distrez"

"pai daca ai fi FOST, nu s-ar mai fi intamplat. m-ai fi scutit sa iti sug spumele alea scarboase."

"hai nu fi scarbos!"

"eu am fost ok. tu erai aia scarboasa."

pauza in care personajul isi intra si mai mult in rol.

"de fapt nu am fost ok. erai cumva rece, si chiar aveam senzatia ca am sarutat un mort. aveai o rigiditate aparenta. probabil ca toti muschii erau incordati de la supradoza. si era intuneric. si frig - de unde dracu se porneste aerul conditionat la droasca aia de masina! sa-mi bag picioarele in cutia ta de conserve cu roti!"

"vrei sa spui ca am fost atat de rau?"

"da. mi-am amintit de o dimineata cand m-am trezit ca aveam in pat o mica biluta maronie. putin dura. m-am jucat cu ea fara sa imi dau seama exact ce era. apoi cand m-am dus sa fac dus mi-am dat seama ca era alunita mea de pe burta pe care mi-o rupsesem in somn. sau in fine. se strangulase si se desprinsese singura! adica ma jucasem cu o bucatica moarta din mine. iar acum era aceeasi senzatie bolnava. e aiurea sa atingi un mort."

"da, da. esti un poet. incerci cumva sa ma aburesti cu povestea asta ca sa mi-o pui?"

"ai sa-mi bag pula. cat de varza esti. la ce se gandeste ea."

"nu fi mitocan, Anton! am glumit."

"sa nu-mi zici ca ai glumit si atunci cand te-ai dus la buda si te-ai indopat cu tot plicul ala. sau o sa imi zici ca ai vazut Pulp Fiction de curand si vroiai sa o imiti pe Mia, sa refaci scena cu Travolta alergand cu ea pe strazi pana in curtea dealerului."

"mie mi se pare ca asta ai facut tu!"

"cacat. acum o sa imi zici ca eu sunt cliseic? trebuia sa te arunc undeva intr-o parcare si sa te las sa mori acolo!"

blonda are o privire ce inspira scuze. e stilul ei de a se scuza in maniera filmelor mute. e in acelasi timp si maniera scriitorului de a introduce din ce in ce mai des citate culturale fara prea mare legatura.

Anton duce rapid mana la gura si stranuta sonor. apoi isi priveste mana, si se sterge de coapse. "Sa-mi bag pula in masina ta de cacat c-am racit."

"ce sa-ti fac daca n-ai fost si tu in stare sa faci o scoala de soferi. te invata instructorul ala in primele cursuri cum arata semnul pentru aer conditionat si te-ai fi descur..."

anton o intrerupe: "uite ca n-am avut destui bani si am facut scoala pe o Dacie. de ce-ti pasa atat de mult de scoala asta de soferi?! care e toata faza cu a avea carnet?"

"nu stiu, te face mai responsabil..."

anton se intoarce brusc si ii arunca o privire plina de subinteles si cu un zambet pana la urechi (sau cel putin pana acolo unde i se termina buzele) "sa mori tu ca te face mai responsabila!?"

Mai voiam sa spun ceva, dar sunt intrerupt de zgomotul soneriei. Probabil ca imbecilul ala a uitat ceva aici. Fac un gest spre blonda si spun in soapta:

"Ra-mai a-colo"

Ea imi intoarce o privire schimonosita de groaza. Nedumerit:

"Si acum ce ai ? "

Abia mai poate lega doua cuvinte:

"Nn udd..des...des-chid-dde..uu-sa.."

Doua batai. Si apoi inca una. Si apoi nimic. Ma apropii de usa prudent si ma uit prin vizor cu ochiul drept.

Intuneric. Ciudat. Era lumina pe hol, nu ? Ma frec la ochi. Incerc sa ma uit acum cu ochiul stang.

Acum fie am innebunit si este sange pe hol, fie becul ala raspandeste o lumina sangerie.

Din bucatarie se aude sunetul unui geam spart.

Fug in camera de zi si observ patul gol.

Nu, nu, nu. Nu-mi vine sa cred ca se intampla asta iarasi!

Cineva din spate ma prinde de umar. Ma intorc.

In fata mea sta un individ incredibil de slab, imbracat complet in negru ce parea sa aiba doua cioturi pe umeri.

Uitandu-se la tavan, "Scuzati-ma... "

Incep sa tremur, "Ddd-aa ?"

Acum individul studiaza camera atent, "Um ... Aici este numarul 245, nu-i asa ? "

Se uita acum la mine cu niste ochi complet albi.

Redevin calm, "Da. Aici este 245."

"Deci aici era... Scuzati de intarziere... "

Lama stralucitoare a unei coase este ultimul lucru pe care-l vad.

Fac un semn spre chelnerita. Aceasta se intoarce rapid cu inca 200 de votca. Dau paharul pe gat rapid si injur in gand.

Sa iti bagi ceva in strainii astia. Le spui o ora si ei isi bat joc.

Mai trece un timp in care studiez peisajul animat de afara. Cand sa fac inca un semn spre chelnerita observ ca un individ inalt se asezase la masa de langa mine. Costum alb, ochelari negri - uniforma standard pentru cei din filiera asiatica. Nu stiu de cat timp era acolo.

Se ridica si ma observa:

"Astept niste explicatii. ia loc. Nu-mi place cand imi stau oamenii in cap. Si mai ales lungani ca tine. "

Nu spune nimic. Ramane in picioare.

"Deci ?? Si ce s-a intamplat cu omul de legatura de data trecuta ??"

Adulmea aerul, zambeste si rosteste rapid, cu un puternic accent asiatic, "Mai moale cu Absolut Rent Branvin. Iti altereaza simtul timpului"

Si imediat dupa:

"Celalalt ? Ocupat acum. Dar iti transmite salutari."

Isi aranjeaza mai bine ochelarii. Pune o cheitsa in paharul gol.

O iau si o sterg cu un servetel, "Ati schimbat metoda de livrare ?"

Cu un ton misterios, "Mai mult sau mai putin. Cantitatea este cea stabilita. Plus un bonus. Vezi la fata locului."

Se ridica de la masa si paraseste localul.

Ma intorc in garsoniera cu pachetul portocaliu. Ii fac loc pe blat in bucatarie, remarc geamul spart, ridic din umeri si ma duc sa studiez camera mare. In mijlocul acesteia - un cufar cu lacat. Imi scotolesc toate buzunarele, dar nu reusesc sa mai gasesc cheita. De nervi, dau ii un sut dintr-o parte. Si apoi un sut din cealalta parte. Lacatul cade.

Sa-l deschid, sa nu-l deschid ? Sa vars tot-ce-ar-putea-sa-fie-acolo de la etaj ?

Aleg sa-i inspectez continutul. Hm...cam gol - doar un sac de rafie murdar de sange ce pare sa aiba pe fund un obiect rotund si un

walkman Sony destul de vechi. Il ridic pe acesta din urma, il invart pe fata si pe dos si apas Play. Imi ascult vocea:

"Sper sa mearga rahatul asta...Hm, hm, hmm. Deci treizeci a doispea. M-am intalnit ieri cu o veriga noua.

Este un reprezentant al unei retele secrete din China cu care ducem tratative de o perioada buna de timp.

Foarte straniu individul. Solid, inalt cu un costum alb, de firma.

Probabil facut la comanda. Poarta mereu ochelari negri de firma.

L-am intrebat la un moment dat daca are probleme cu ochii. Face omul o pauza si imi raspunde in soapta, cu un puternic accent asiatic:

<<Nu ai pus bine intrebarea. Ceilalti au probleme cand imi vad ochii. Ultimului individ care a incercat sa-mi dea jos ochelarii... nu i-a fost prea bine>> si scoate un ranjet de-mi venea sa imi iau campii"

Si apoi banda se intrerupe brusc. Trei batai la usa, pauza. Doua batai la usa, pauza. Soneria o data, pauza.

Deschid usa si vad podul de langa calea ferata. Observ apa murdara a raului.

Astazi este 29?

Da. Era 29. s-a facut 30 intre timp cat am facut eu formatarea. Cam asa arata nuvela noastra demo(nica). Asta e ceea ce va trebui sa asteptati si de la urmatoarea aparitie. Evident mult mai buna!, si posibil si mai coerenta, sau si mai putin coerenta. (aici ar fi util niste feedback...)

Daca Blonda nu e total oripilata de personajul pe care i l-am construit, e interesata sa se alature ca a 3-a roata de la bicicleta. Eu cred ca nu o deranjeaza. E fata desteapta — stie sa faca diferenta intre realitate si fictiune. Si cu siguranta si cititorii stiu sa faca diferentierea asta. Deci imaginea ei publica este salvata.

Deocamdata Relativ.Nimic si Absolut.Nimic va saluta reverentiosi. Si va asteapta la urmatoarea aparitie senzationala a Editurii NIMICititoare.

;)

